

Expositio super dimitte nobis debito. LXXVIII

Sequitur expositio

cuiusde Cancellarii parisiensis. Iug dimitte no-

bis debita nostra tunc.

Ater nr tunc. Dimitte nobis debita nostra sicut nos dimicimus debitoribus nostris. Ego in primis sic dimitto oibz debitoribus meis vel alienis dum sunt viatores quoniam nullo modo velle eos damnari. Imo salutem eorum desidero te donare et inspirare hoc quod prius re cūqz ē. Sic dimitte mihi p̄ nr. et hoc satis erit mihi. etiā si nihil aliud poststeris. qm̄ cū ista dimissio tua et desiderio salutis mee non staret quod damnareret; saluarer. In hac stat desiderio p̄ meo cardo tot. Rursus ego sic dimitto debitoribus meis ut alieis quællē eos esse bonos viros. modestos. pratatos et ab omnī malitia correctos seu querentes per tuā in effabilē pietatē. sicutqz pindē nec sibi nocerent nec alijs. sed pdeserent et nullā deinceps penā mererent. vt. s. glosa seruaret et desineret culpa. Sic dimittem mihi p̄ nr. vt in misericordia nem corrigas. et in ungētōp suavitate vulne ra mea linias. et grāz infūdas sanitas. Ampli p̄ eo ego sic dimitto debitoribus meis. et quod in corrigentia viciss suis p̄nis per manuactudinē remissionis. corriganter in chamo et freno ac flagellis. ne deteriores sp̄mittentes et alijs nocētes. sibi nequā sp̄ existētes. et cutes p̄ pueritē cordis sui et adiucentibz suis. dānabilē moriant. Sic dimittem mihi p̄ nr debita mea. sic vte. sic seca in p̄nti ne damner in futuro. Ita tñ ut in misericordia et miserationibz flagelles me. sicut et p̄dixi desiderare debitoribus meis quibuscumqz. Itē ego sic dimitto debitoribus meis quod licet sensualitas offenda et dictis vel factis eorum remurmuret et in vindictaz exardescat. Nihilominus desidero fini iudiciū superioris rōnis innitentis eterne legi tue. quod pacatio esset hūmōi sensualitas. et quod in tranquilitate inimicos suos sicut et amicos sustineret quidē patiēter et benigne. sicut charitas (sine quā nō tibi placet) patiēs ē et benigna. neqz irritat. Sic dimittem mihi p̄ nr. ut nihil aduersū me velis agere nisi misericordia et benignia. qm̄ si taliter volueret; fiet ut quod cū subsistat cū volueris posse. Sed nō ita mihi. p̄serum in sensualitatibz bestiali et effreni morte a quā tu p̄esus es alien. Deniqz sic dimitto debitoribus meis. quod inspirare te et donante ego in eoz punitō; laborare vel sentire de liberato aīo nolle viis facti p̄tra regulas iuri-

sticie tue. sciens te dicere. Dibi vindictam. Hoc autem aliquā facis propter sine medio. aliquā p̄ indicētes a te constitutos in terra. quod dū defert aut relinquif̄ executio iusticie ē malos. illa p̄suis tibi relinquif̄ et defert. In his p̄ptea lūmitibz stādo et desiderādo vindictā superioritas tue iurisdictōis nequaquam violat. Ulerū video tūti mibi ēē pusillo. q̄ nō sū iudex constitutus alioꝝ quiescere interim et silere a tali desiderio vindicte. q̄le pōt. imo dū hū licet a iudicibz tuis. q̄ occupet mens mea ī tali desiderationē iusticie tue. q̄ si velit exercere se p̄tra me. illa pōt in infernū. p̄tinus deturba re. Sit igit̄ an te omne desiderium meū in misericordia et miserationē. sup̄ peccatores orādo. fēdo pro eis. sic em̄ et tu misereberis cui talē p̄ us miscōdiam infuderis.

Finit.

Oratio eiusdem cuius

peccator de peccatis suis multum est anxius. eaqz coram deo omni postposita mala recundia expandit.

Lūssime et mitissime amator deus hominum creator et gubernator omnium creaturez. in mēse bonitati tue p̄fiteor oīa p̄ctā mea quecunqz quoquo modo feci ex illa hora ex qua peccare potui usqz ad hāc horā in qua adhuc p̄ misericordiā tuā vivere me pateris. Omnia p̄ eo nō possum ēē me mori. q̄ multa sunt. et facile enumerari non possunt. Sed tu misericordissime et p̄missime deus cui nota sunt omnia antecqz fiat. q̄ verus inspecto cogitationū. et iustissimus es scrutator cordis et renū. tu nosti omnia peccata quecunqz egī vel adhuc ago. vel inritus ī anima mea p̄ occultas cogitationes. vel foris p̄ apertas operationes. Et propterea quod veraciter tibi hec omnia nota esse scio. de his omnibz que me fecisse contra voluntatē tuā intelligis. corā maiestate tua et coram omnibus sanctis tuis me reū et culpabile esse confiteor. Et nūl indulgentissima misericordia tua p̄ns subueniat post mortē carnis eterna morte me esse damnandū. eternis tormentis eternaliter esse torquendū scio. Dulcissime deus scio. quia me creasti et creatū misericorditer dilexisti. Et quia ob hoc me creasti ut et ego quoqz te meū creatorē sic dignū esset diligere. tuisqz p̄ceptis p̄ omnia obediens esse. Et hoc totum ad bonū meū fecisti. non ut p̄ me vel melior esses. vel ī aliquo dicere exi-

Tractatus primus

steres. tu em̄ nullo bono eges. q̄ tu essentia-
liter ip̄m bonū es. et te est omnis bonus/q̄
cunq̄ bonus est. Et ideo nō potes esse ma-
ior vel d̄tior. Et hoc nō p̄ fallam impotēti-
am/sed p̄ veram potentiam nō potes. Qui em̄
malū potest et facit/malo suo hoc potest et fa-
cit. sed p̄ hanc potentiam nō sursum ad excel-
sa erigit feliciter. sed deorsum ad ima trahit
infelicitate. ¶ Hac potentia vel potius impo-
tentia miserabiliter seductus/et quasi vesica
turgens inaniter inflatus/extra rationē po-
situs. et quasi iumento insipieti similis fact⁹.
telo supbie miserrime peccatus et prostratus/
te creatorē meū et misericordissimū dñm ī tu-
is p̄ceptis que mihi ad bonum meū si obser-
uassim dedisti/temnēs. et veluti mente per-
ditus/duz ad huc illucq̄ quasi supbe feroz.
vera soliditate pdita/vias pditionis et mor-
tis incurro. ac vanitatē vaneq̄ elatōnis ven-
tum stulte et insipieiter sequor. ¶ Fator̄ cle-
mētissime deus/fator̄ corā om̄ipotētia tua
menimis ēs superbū. vanū/et omni genere
elationis plenū. Et puto q̄ si in hoc seculo
aliquaz haberē potestate>nullus posset sus-
ferre meā supbia.¶ Sed et ista supbia qua co-
rā homib⁹ grauiter vexor. q̄uis sit execrabi-
lis et nimis piculosa. Est m̄ alia supbia/q̄ cū
diligenter secretū mentis mee nō mihi blan-
diens inquirō. nō paz verat et dissipat infe-
lit anima mea. Aliqñ dō si contingat(qd̄ ta-
men raro accidit) aliquid me facere/qd̄ s̄m esti-
mationē hominū videat aliqua silitudo bo-
ni/nō paz de hōc ipso supbio. Et si aliquis
inde loquīt̄ et aliquo mō nō curat laudare/
cū quasi stultū et nihil scientez despicio. Uel
etia si quasi nō curans laudationē hōim va-
nam et inutile fugio/nō paz in interioribus
meis ybi solus deus videt/inde gloriō. Et
mirū in modū dū laudatiōes vito/ eo ampli-
us laudationē et vanā gloriā appeto. ¶ Ecce
deus meus et creator meus/ecce vides me
ita facere. ita vinere. et totum quod v. ipo per-
dere. Ecce vides et execraris. et pro tali vita
nō nisi penas et tormenta promittis. Subue-
ni ergo creator me⁹. subueni adiutor ī opor-
tunitatibus. subueni et adiuua anima mea.
et p̄ ineffabilē misericordiam tuā destrue et confū
de superbiam meā. Ecce de⁹ meus/ecce con-
fiteor immēle bonitati tue/veneno hui⁹ ma-
licie me totū esse infectū. corruptū et destru-
ctū. et iaz fere(nisi misericordia tua subueniat) ad
nihilū redactū. sed corā maiestate tua culpā
meā recognosco/reus et culpabilis. Ueniaz

et indulgentiā de hoc et de om̄ib⁹ peccatis mo-
is a te misericors deus peto/qui nō vis mor-
te p̄tōris. nec letaris in pditione morienti-
um. ¶ Sunt et alia multa que de radice hu-
iū p̄tis me habere/et eoz me molestus nō
parū inquietari/sed sepissime atteri sentio. q̄
similiter cōfiteor. et silr de his om̄ib⁹ ven-
am et indulgentiā requiro. Sunt aut̄ hec vi-
delicet ira. impatientia. inimica deo et omni-
bus sanctis odiosa discordia. indignatio. rā-
cor animi. tediū mētis. voracitas gule. mur-
uratio. avaricia. rapacitas. et alia multa
bis silia. quibus vexari et affici. lacerari et di-
scerpi infelicitate anima meā cōspicio. ¶ Et p̄
ter hec vnu malū sup oia mala malū/quo tā
to graui et miserabilius laceratū et afflictum
anūm̄ meū sentio/q̄nto et ab ip̄sis cunabulis
semp mecum fuit. mecum crevit. In infantia. i
adolescētia. in iuuentute. mihi semp adhesit.
nec adhuc p̄ senectute deficiētibus mēbris
meis me deserit. Est aut̄ hoc malū desideri-
um voluptratis. delectatio carnalis. tempe-
stas libidinis/que multis et varijs modis in
felice aīaz meā lacerauit. dissoluit/et oī vtute
destitutā inanē et debilez reddidit. ¶ Fator̄
mitissime et dulcissime de⁹/fator̄ corā omni
potētia tua/me hoc opere nefario. hui⁹ ope-
ris nefarj immūdis recordatiōib⁹ sepe esse
pollutū. incensuz. ardorez immoderatos et
inhonestos passum. et nō solū meaz delecta-
tionū malas memorias et stultas recordatiōes
mihi nocere. sed etiā alioz malefacta
mihi narrata/et p̄ recordatiōes fōrdidas ad
memoriā reducta/cor meū nō quo nevo ini-
quitatis maculare. ¶ Ecce deus meus p̄fisi
me et misericordissime deus/q̄uis nō parnā
verecundia passus/expandi corā te iniquita-
tes meas/ostendi vulnera mea et p̄tā. et ostē
diā aīam meā malis opib⁹ maculatā. malo
op̄y delectationib⁹ infectā. malo cogitatiōnū
recordatiōib⁹ fedatā. de⁹ meis misericordia
mea/respice ad p̄niam meā. et respice ad pie-
tate tuā. et suscipe confessionē meā. et fac mecum
s̄m misericordia tuā. ¶ Si iniqtates obfūuer
dñē/dñē q̄ sustinebit. Uel etia iusticia sua
sine misericordia tua poterit liberari. Propicius
esto mihi dñē. ppici⁹ esto mihi p̄tōri. Parce
p̄tis et iniqtatib⁹ meis/ut p̄ tua misericordia ab
oib⁹ vicijs mūdat⁹ et purgat⁹/ab oib⁹ p̄tis
clemēter absolut⁹/finita tpali. uersatiōe/p̄
ducī merear ad regnū celoz. et bi cū leis oī
bus te laudare. bñdicere et glificare valeaz
secula seculo. Amen. Finit.